

[Forsvarsministeren]

den værste beskyldning, jeg kan blive udsat for. For hvad er det, vi skylder soldaten i det danske forsvar? Er det ikke, at han har den fornødne uddannelse, at han har den fornødne træning, at han har tidssvarende materiel, hvad enten han gør tjeneste i de tre værn eller er frivillig hjemmeværnsmand.

Jeg spørger om det, fordi her taler vi jo ikke om abstrakte begreber, men om noget, som har betydning for den enkelte tjenstgørende i det danske forsvar, som i en given situation kan blive bedt om med livet som indsats at løse opgaver, som er i hele samfundets interesse.

Hr. Hjortnæs spurgte, om regeringen da ikke var interesseret i en aftale, og hvorfor et oplæg til forsvarsforlig ikke var kommet tidligere. Som jeg har givet udtryk for ved flere lejligheder, er det hensigten, at vi fremlægger vort oplæg til forsvarsforlig i begyndelsen af den kommende måned, og sigtet er så, at vi forhåbentlig kan nå frem til en bred politisk løsning.

Jeg vil gerne sige, at det ikke er min opfattelse, at det forhold, at Socialdemokratiet har valgt i dag at fremsætte sin egen dagsorden, betyder, at disse forhandlinger bliver lettere. Jeg havde gerne set, at regeringspartierne og Socialdemokratiet var blevet enig om en dagsorden, at de partier, der står bag den nuværende forsvarsordning og forhåbentlig også skal lægge ryg til et nyt forsvarsforlig, havde kunnet stå samlet i denne sag i dag, men jeg forstår, at man fra Socialdemokratiets side har ønsket at markere sine egne standpunkter, formuleret i det dagsordensforlag, der foreligger.

Jeg må sige, når jeg læser dagsordensforlaget, at der er jo en række punkter, som man ikke tager med. Vi har talt om pris- og lønreguleringsforholdet, som jo er helt centralt. Et andet forhold, som også spiller en væsentlig rolle, og som vi drøftede allerede i forbindelse med det seneste forsvarsforlig, er det fælles ønske om at styrke værnepligten ved at sikre indkaldelse af flere værnepligtige, noget, der også koster flere penge. Vi har spørgsmålet om finansiering af nye fiskeriinspektionsskibe, et projekt, som der jo er bredt flertal for i Folketinget, og som også i de kommende år vil belaste det samlede forsvarsbudget med et meget betydeligt beløb. Jeg nævnte i mit indlæg det forhold, at vi i de kommende år må forudse ganske betrag-

telige stigninger til udbygning af NATOs infrastruktur, noget, der skal hentes inden for det samlede forsvarsbudget, og som vi må tage fra andre projekter. Og endelig kommer det efter min opfattelse helt centrale spørgsmål om forswarets krigsbeholdninger, som er udhulet, og som bestemt bør genopbygges i de kommende år.

Der er således en lang række problemer, som jeg ikke mener at der er taget højde for i den socialdemokratiske dagsorden, men som burde have været med, og som bør med, når vi indleder forhandlingerne om en ny forsvarsaftale.

Hr. Albrechtsen holdt, så vidt jeg kunne høre, stort set en af sine gamle taler. Det er der jo ikke noget at sige til, det må være svært for hr. Albrechtsen at forny sig hele tiden.

Hr. Albrechtsen sagde bl.a., at intet taler for, at NATO-medlemskabet garanterer fred og sikkerhed, at det har vi ingen beviser for. Det er jo en ret hårrejsende påstand, al den stund vi siden 1949 alene har kendt til fred og sikkerhed i vor del af verden. Freden ville efter min opfattelse først for alvor blive sat ud på en chancesejls, hvis flere skulle føle sig fristet til at lade sig indskibe med hr. Albrechtsen og hans parti, sådan som vi kender de sikkerheds- og forsvarspolitiske tanker, som man gør sig her.

Lad mig så føje en ting til: det er jo bemærkelsesværdigt – et par tidligere talere har også været inde på det – at man i andre nordiske lande, i Norge og i Sverige, inden for den seneste tid har kunnet opnå forsvarsaftaler mellem socialdemokratiske partier og borgerlige partier, som i en flerårig periode betyder ganske væsentlige forbedringer af det konventionelle forsvar i de to lande. I Norge betyder det, at 1 million færre indbyggere, end vi er her i Danmark, kan anvende mere end 2,5 mia. kr. mere til deres forsvar, end vi gør. Også i Sverige vil der være tale om væsentlige forbedringer.

Man må jo spørge sig selv, hvilke synspunkter der dikterer, at det danske socialdemokratiske parti tilsyneladende har en anden opfattelse af udviklingen og behovet for en forbedring af det konventionelle forsvar end søsterpartierne i de to andre nordiske lande.

Jeg vil også godt til sidst pege på den sikkerhedspolitiske sammenhæng. Vi har jo alle hæftet os ved det sovjetiske udspil og den